

"Pàtria nostra enyorada, Catalunya de tots els catalans: arreu on la sort o la dissort en duu, restem fi dels a la teva llengua, la nostra, la que vàrem aprendre dels llavis de la mare".- L. Nicolau d'Olwer.

(Dels discurs Presidencial, en els Jocs Florals de la Llengua Catalana. Nova York, 1951.).

C O M P A R E M !

I vegem, una colla de nacions, lliures i independents, inferiors a la nostra Pàtria, en extensió i població.

I que, d'un cop, restin per a sempre, de costat, els arguments insípid, sobre la possibilitat d'un viure independent, per a Catalunya :

CATALUNYA (amb el País Valencià, Illes Balears i Andorra) on s'hi parla plenament la Llengua Catalana,

	Habitants	Quilòmetres 2.
Catalunya	5.550.500	60.640
Haití	3.500.000	27.800
Suïssa	5.000.000	41.300
Puerto Rico	2.300.000	8.900
Dinamarca	4.500.000	43.000
Albània	1.507.000	28.700
Costa Rica	1.100.000	50.900
El Salvador	2.500.000	21.400
Rep. Dominicana	2.900.000	48.500
Líban	1.600.000	10.400
i d'altres		

I. unes quantes nacions més, de població inferior a la Nostra Terra, que, igualment, tenen sobirania plena i resolen, per sí mateixes, els seus afers :

Libèria	1.500.000
Equador	4.000.000
Guatemala	3.600.000
Panamà	1.100.000
Honduras	1.900.000
Nicaragua	1.400.000
Irlanda	2.800.000
Paraguay	1.800.000
Uruguay	3.200.000
Bolívia	3.500.000
Finlàndia	4.300.000

i d'altres més.

Copiem d'una revista argentina. : "Ironias con los Catalanes".- El señor Martín Vives quiere informarle al señor Galán Carrillo - debido a sus palabras un tanto irónicas para los catalanes - que "Catalunya es un pueblo de cultura milenaria, que en su tiempo fué Nación con todos los atributos, y una de las más adelantadas de su época. Que perdió su libertad el 11 de Septiembre del 1.714, después de una gran lucha con las tropas combinadas de Francia y España. Por lo tanto, no somos españoles, sino súbditos españoles, anhelamos nuestra libertad y luchamos por nuestra independencia".

L'origen de la lletra de Martí Vives radica en un solt de redacció de dies abans en què es comentava un error del diari "La Razón", observat per un lector que es referia a la provincia de Santa Fe i homdeia : " aunque hace tiempo que los rodarinos, como los catalanes, se quieren independizar" .-

-----
De l' "Hoja Oficial" del 6 de novembre 1960. Barcelona . -

S'hi parla de l'establiment d'horaris nous per a la Banca, que sembla seran reduits i d'una quantotat, Ptes. 10.- que rebran els empleats per a comprar-se un llonguet amb xocolata. I diu :

" Esto, en el caso presente, es lo que se quiere sustituir con el bocadillo, a modo de remiendo, hasta las cinco de la tarde, en que sea posible hacer la comida fuerte. Pero, cuantos empleados podrán hacer tal comida ? Desde luego, pocos ; buena parte de ellos, no, al tener que irse a su segunda jornada de trabajo para completar unos ingresos que les son imprescindibles".

I iaxí és la vida al paradís franquista ; l'empleat, després de les vuit hores de treball, després de la jornada, hauria d'obtenir una remuneració que li permetés viure, no pas haver-ne de començar una altra... cal un descans, que és el que nosaltres, precisament, aprofitem per a entretenir-nos fent aquest "Butlletí" ...

G a u d í . -

Del llibre "Santiago Rusiñol 'i el seu temps". Josep Pla Edit. Selecta. Barcelona. 1955.

" Un dia, Rusiñol acompanya l'actriu Carmen Cobeño i el seu marit Frederic Oliver, a visitar la Sagrada Família, i amb aquest motiu els presenta a Gaudí. Oliver, li féu, és clar, la pregunta de sempre:

- Quan estaran acabades les obres del temple ?

Gaudí, que per a parlar en castellà es serví sempre d'intèrpret, digué a Rusiñol..... "

Al jardí de l'Ateneu, En Francesc Pujols, el filòsof de la "Torre de les Hores", contempla atentament el transitar lent d'una tortuga. I resumeix les seves cavil·lacions amb una frase lapidària: " Avui ja no se'n fan de coses així" . -

-----

...recordem que la premsa bogotana, ha parlat força d'En Gaudí....

...el poema "L'Atlàntida" de Mn. Jacint Verdaguer, ha estat rebatejat: i ara, ells, "gamberros", en diuen "Atlantida", simplement ; tot sigui per maldar per la descatalanització....

...En Gaudí, en temps del Primo de Rivera, fou detingut, per resar en veu alta, en una processó, el Pare Nostre, en català....

...l'artista barcelonina Roser Agell, muller del pintor Jaume Muxart, va dibuixar els "Christmas" de l'UNICEF (Fons de les Nacions Unides per a l'Infància)....

...tímidament, la casa "Canals & Nubiola" de xampanyes, va assolir fer publicar l'anunci : " Un esclat de joia, vingut de les caves de C. & N. " doncs bé, fou retirat l'endemà mateix.... i no pas de gust.

...el Franco, amb motiu d'ésser "l'amo" de fa 25 anys, va dir, a Burgos (Espanya) : " mi régimen es la tercera solución entre el liberalismo y el comunismo", vegeu doncs, si n'és de saví....

...diu "La Sesuda" (àlies, La Vanguardia) que "L'Atlàntida", abans d'aixecar la batuta el mestre Toldrà, ja els costava a quatre milions de pape-llones....

...i en donen, també, les gràcies al "Caudillo" i acaba així l'article : "Tan clara señal de espíritu alerta como ésta que el Caudillo y el Gobierno acaban de ofrecernos es un nuevo título, de especial significación a la gratitud nacional"....

...i Falla, l'home de la música de "L'Atlàntida" no podia veure al Franco ni en pintura i va viure a l'Argentina, on també hi va morir el 14 de novembre del 1946, sense cap ganes de veure la cara al "caudillo"....

...a Barcelona, el carrer anomenat Torrent de l'Olla, encara la gent no s'ha acostumat a dir-ne de "Menéndez y Pelayo"....

...quan algun bon ciutadà encarrega una esquela mortuòria en la nostra llengua i a casa nostra, ja pot estar ben segur que, si es publica, ho serà posant-hi sempre alguns noms en castellà....

...Falla - tornem- hi- era un home arxi-catòlic....

...En Gaudí, l'home catalaníssim, han intentat voxar-lo, volent-se'l fer seu els de l'"Instituto de Cultura Hispànica", amb presidència i tot de l'ambaixador d'Espanya i el fet va ocórrer a Bogotà....

...és cert que "S.E. El Generalísimo" fou el patrocinador de la seva "Atlantida" ; ves per on mira què tal....

...el pintor Pere Pruna, que abans pintava dones nues, ara es passa setmanes a Montserrat, fent vida monacal....

E L " P A P U " . . .

Treiem de la "Tribuna del Lector" de la revista "Mundo" de Madrid, (Espanya) de l'11 de juliol del 1960 :

"Afirmación Atrevida".

"Sr. Director de MUNDO.-Madrid.

Muy señor mío: Don Luis María Ansón, ha publicado en ABC un artículo titulado "El Porvenir de Europa", en el que, entre afirmaciones muy discutibles, se hace la siguiente, muy atrevida :

Conviene no olvidar que el comunismo suele trepar al Poder aprovechándose de la absoluta libertad de Prensa, del sufragio universal y de los principios de la democracia inorgánica"

El señor Ansón tendría que citar ejemplos y decir en qué naciones el comunismo ha llegado al Poder por aquellos caminos. Frente a su tajante afirmación, cabe hacer otra todavía más rotunda: En ningún país comunista, el régimen ha conquistado el Poder por los métodos que dice el Sr. Ansón. Ha llegado mediante la violencia.

Si los países dominados por el comunismo implantaran los principios que repugnan al señor Ansón, el régimen comunista duraría lo que las rosas de Mallarmé: "l'espace d'un matin".

Le saluda,
Antonio Conde

I un altre aclariment : "MUNDO" del 28 d'agost 1960:

A.B.V.- El comunismo no se ha implantado en ningún país en la forma que dice ese artículo que usted cita del señor Ansón. Para que Fidel Castro pueda dialogar con los países comunistas, llegara acuerdos con ellos y crear una positiva amenaza comunista sobre Cuba, primero ha tenido que destruir el sufragio universal, la libertad de prensa y los principios de la democracia. Destruído todo esto, el comunismo tiene ya la vía libre y si no avanza más es por temor al duro gendarme norteamericano. No tiene ya otros obstáculos. Primero hay que amordazar al país e impedirle que opine y actúe. Después se le lleva de la mano donde se quiera, que siempre es un precipicio. Cuando el señor Ansón habla de "absoluta" y de "inorgánica" para calificar a la libertad de prensa o a la democracia, hace lo que aquel que calificaba al bicarbonato de "químicamente puro".

Fet i fet es gaudeix del mateix tipus de "llibertat" sota el domini franquista que sota el del Castro.

Un règim enfront de l'altre, com un "papu", convergint ambdós en la negociació dels drets humans.

Si abans el lector A.B.V. ha esmentat al "duro gendarme norteamericano", el Franco també el té present i com a home carregat de duros que és, el vol espremer ara aprofitant que fineix el termini de deu anys de concessió de bases (renovació del contracte) i per això tots els escaraballs que fa fer a la premsa, en contra dels EE.UU. .... l'objectiu : Munyir més la vaca ! (El "Papu" s'ho mira i somriu...) .
